

1. **לשכת עורכי הדין בישראל,**
2. **אפי נוה,**
על ידי ב"כ קסוטו ושות', עו"ד,
טל: 03-7525222, פקס: 03-7527555

התובע

נגד:

1. **שרון שפורר,**
על ידי ב"כ עו"ד יהונתן קלינגר,
טלפון: 052-3436436, פקס: 077-4701695

הנתבעת

תשובה לבקשת התובעים למחיקת התובענה

התובעים הודיעו לבית המשפט על הפסקת התובענה מצדם, וביקשו כי זה יוציאם בשן ועין ללא הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין. הבקשה מכילה טענות שאינן הולמות את שנאמר בישיבת המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין, ובעיקרן הטענות הקשות שהתובעים ממשיכים להטיח בנתבעת, ודינה להדחות בצורתה הנוכחית.

לאור הדברים החמורים שנאמרו על ידי התובעים בהודעתם לבית המשפט, ולאור זאת שמדובר בהמשך של התנהלות לא ראויה מצד התובעים כנגד הנתבעת שהחלה עוד בטרם הוגשה התביעה, הרי שבית המשפט יתבקש לדחות התביעה, לחייב את התובעים בהוצאות ראויות, ריאליות, שמגובות באסמכתאות בכתב, ולהבהיר כי תביעות השתקה אינן הדרך בה על רשות ציבורית להתמודד עם ביקורת עיתונאית.

כזכור, בתיק זה הוגשו *תריסר* תצהירים מטעם הנתבעת, זו שוחחה עם עשרות עדים פוטנציאליים נוספים במשך שעות, כאשר אלו נמנעו מליתן הסכמתם להעיד, נערכו שלוש ישיבות קדם משפט, הוגש ערעור לבית המשפט העליון בנושא פסלות המותב, פעמיים הוחלפו הליכים מקדמיים כאשר מענה הנתבעת לשאלונים ודרישת גילוי המסמכים מטעם התובעים כלל מענה לכארבעים שאלות שונות, וכלל מאות מסמכים שגולו ועשרות אלפי עמודים.

מדובר על תביעת השתקה והתשה, שמטרתה מהיום הראשון היתה לקעקע את אמינות תחקירי הנתבעת, ובזאת כשלו התובעים. **הנתבעת מבקשת כי ינתן פסק דין הדוחה את הטענות שעלו כנגדה בתובענה, מחייב את התובעים בהוצאותיה, וזאת בהתחשב בהתנהלותם, ובכך שלמרות החלטה**

מוסמכת של המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין, ב"כ התובעים מבקשים לטעון הפוך מהחלטתה של רשות מוסמכת.

תוכן עניינים

3 התובענה לא רק שהוגשה ללא בסיס, אלא שהמועצה הארצית של לשכת עורכי הדין הסכימה כי הביקורת היתה ראויה, וזאת בהתחשב באמירות ראש הלשכה הנכנס.

4 המחיר הרב ששילמה הנתבעת מהגשת התביעה מצדיק לא רק את האמור בתגובה זו, אלא סנקציות כנגד התובע **IK α ρ ο ς**

5 התובעים ניהלו את תביעתם בצורה לא מכבדת, תוך הכפשה מתמדת של הנתבעת.

6 השימוש בכינוי תועמלנית הוא ביטוי מכפיש, שבית המשפט כבר הבהיר כי אם לא יוכח כנכון יגרור חיוב בהוצאות התובעים טענו כי הנתבעת משתמשת בהליכי המשפט לרעה.

8 האם הנתבעת היא תועמלנית בשליחותו של ברק כהן, או שהיא המושכת בחוטים?

8 התובעים המשיכו וטענו גם בבקשה להזמנת עדים כי אין מקום לאפשר הזמנת עדים כיוון שהנתבעת היא לא עיתונאית אחראית.

9 אבל בסופו של דבר, גם התובעים מודים שהנתבעת היא עיתונאית.

10 גם ניסוח כתבי הטענות בוצע בצורה שאינה הולמת.

10 התובעים לא חוסכים את לשונם גם כנגד בא-כח הנתבעת.

11 התובעים הפעילו מערך של מעקב מתמד כנגד הנתבעת.

11 גם תיקון כתב התביעה נעשה בצורה בעייתית: פשפשו ומצאו פוסט אחד.

14 התביעה חיסלה את הקשר הענייני של יחסי מסוקר-מסקר ופגעה בפועל בחופש העיתונות בישראל

17 לא רק התגובות הלא ענייניות, אלא גם חשש מניצול תביעה זו לגל תביעות נוסף כנגד הנתבעת.

18 הוצאות הנתבעת

19 הודעת התובעים ובקשתם למחיקה אינה תואמת את פרוטוקול המועצה הארצית

20 הסעד הנכון הוא דחיית התביעה, או הפסקתה

20 תקנה 100 ומשמעותה כאשר התובעים טוענים כי הם עומדים מאחורי תביעתם.

21 ההסדר הנכון הוא תקנה 154

21 הוצאות ריאליות: וְעִשְׂתֶּם לוֹ בְּאִשְׁרֵי זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאִחֵיו וּבְעֶרְףְּ הָרֶעַ מִקְרָבָּהּ. (דברים יט, יט)

22 דוקטרינת ANTI-SLAPP והחוק בקליפורניה

23 ההנחיה המחייבת של בית המשפט העליון בישראל היא הוצאות הרתעתיות

24 המחיר האמיתי של תביעות ההשתקה

24 הטלת אחריות אישית לנושא משרה

25 מילה לסיום

התובענה לא רק שהוגשה ללא בסיס, אלא שהמועצה הארצית של לשכת עורכי

הדין הסכימה כי הביקורת היתה ראויה, וזאת בהתחשב באמירות ראש הלשכה

הנכנס.

1 ביום 16.07.2019 התכנסה לראשונה המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין. אותו דיון החל בנאומו של עו"ד אבי חימי, ראש לשכת עורכי הדין הנכנס. בנאום התייחס עו"ד חימי למספר נושאים. שלושה מהם חשובים במיוחד לנו.

1.1 עו"ד חימי הסביר כי החל מכניסתו לתפקיד נושא מינוי הבוררים על ידי לשכת עורכי הדין יתחלף. ובדבריו: "זמן למעשים: איש בשורות אני היום והנה כמה מהם. בנושא הבורריות, יוזמה ברובה שכבר יישמנו בסוף הקדנציה הקודמת ולטעמי יש להנחילה גם למחוזות. מינתי ועדה בראשות שופטת מחוזית בדימוס, פרקליט מפרקליטות המדינה ועורך דין מהמגזר הפרטי והורתי להקים מאגר של בוררים כך שכל עורך דין יוכל להתמנות כבורר בתנאי שיעמוד בכשירויות הנדרשות. הודעתי שאקבל את המלצות הועדה, את כל המלצות הועדה בכל הנוגע למינוי בוררים, באופן מלא. במינוי בוררים, הקריטריון היחידי שיעמוד לנגד עיני הלשכה היא התאמת עורך הדין לבוררות הקונקרטי. נדמה לי שהגיע העת שנוהל זה יוחל בכל המחוזות של הלשכה ובמועצה הארצית." (לצפיה בנאומו המלא: <https://www.facebook.com/watch/?v=313623089379980>)

1.2 לאחר מכן, הסביר כי לשכת עורכי הדין תהפוך לבית זכויות, ובדבריו: "זו גם ההזדמנות להבהיר שאני מתכוון לקיים את כל הבטחות הבחירות ובראש ובראשונה שקיפות. נתתי הנחיה ברורה למנכ"ל הלשכה לאפשר גישה מיידית לפרוטוקולים של כל ישיבות והחלטות המועצה, ועדות הלשכה השונות, הדוחות הכספיים ואלה יהיו גלויים לכל: לכל חבר מועצה יהא רשאי לגשת למנכ"ל הלשכה, לבקש לעיין בכל מסמך ומסמך, בכל דוח, בכל התכתבות, הלשכה היא של כולנו, אנחנו נהפוך את הלשכה לבית מזכויות".

1.3 ובסיום, הודיע כי הוא מתכוון להעלות להצבעה את ביטול התביעה "נגד העיתונאית שרון שפורר", ובדבריו: "בישיבה היום, בין יתר הנושאים שיעלו לדיון בכוונתי להעלות להצבעה את ביטול התביעה של לשכת עורכי הדין נגד העיתונאית שרון שפורר, תביעה שקיבלנו בירושה מהמועצה היוצאת. אמש שוחחתי עם יו"ר הלשכה היוצא, עו"ד אפי נוה, ושכנעתי אותו כי בעת הזו הדבר הנכון לכולם הוא לוותר גם על התביעה נגד שרון שפורר. אפי נוה נמצא במקום אחר עכשיו והסכים למחוק את התביעה".

1.4 כלומר, שלושה דברים חשובים; הראשון הוא כי ראש הלשכה החדש מודה כי הנתבעת היא עיתונאית; השני הוא כי זה מודה כי עד עתה היתה בעיית שקיפות בלשכה והשלישי הוא כי הוא מודה כי היתה בעיה במינוי הבוררים. קרי: הכתבות העיתונאיות

החשובות של הנתבעת הביאו לשינוי מדיניות הלשכה לפחות בשני נושאים חשובים, ציבוריים. הנתבעת פרסמה כתבות לאחר עבודה מאומצת ותוך התקפה חסרת תקדים של גוף ציורי והעומד בראשו כנגדה... כלומר, לא רק שבנאומו אין ולו חצי דבר המזכיר את שאמרו התובעים בהודעתם, אלא הוא מודה בפה מלא שהגשת התביעה הגיעה בירושה בעייתית, ומנגד הוא מתחיל בתיקון התקלות שהיו בתקופת הכהונה הקודמת: בעולם מתוקן על הלשכה היה להודות לנתבעת על חשיפות אלו.

המחיר הרב ששילמה הנתבעת מהגשת התביעה מצדיק לא רק את האמור

בתגובה זו, אלא סנקציות כנגד התובע $\tau \alpha \rho \sigma \varsigma$

2 תביעת ההשתקה שהוגשה כנגד הנתבעת נולדה בחטא. התובענה נוצרה כאקט שנועד לעצור את הפרסומים הביקורתיים של הנתבעת כנגד התנהלות התובעים. התובעים נקטו כנגד הנתבעת באותה שיטה שנקטו כנגד עיתונאים אחרים: הרצון להשתיקם, להקניטם, להקטינם ולדאוג כי הם ומערכת העיתון בהם עובדים יספגו עלויות. **הרי מה איכפת לתובעים? הם ממומנים מהקופה הציבורית.**

2.1 זו מהותה של תביעת ההשתקה הזו, וזו מהות תביעת ההשתקה שהוגשה גם נגד גור מגידו. תביעות ההשתקה מטעם לשכת עורכי הדין נועדו לעצור ביקורת עניינית, מכובדת, שבאה במקום שבו היה חלל שנוצר מהפחד של כלי תקשורת אחרים לעסוק בלשכת עורכי הדין.

2.2 באותה שיטה בדיוק האמינו התובעים כי תיק זה יסתיים בפשרה. ומדוע? כיוון שכל גורם אחר התקפל עד כה. גור מגידו הסכים לפשרה שלא דרשה ממנו ומהעיתון להתנצל או לתקן את הכתבות. אמיר שאן הבהיר כי מערכת עיתון "ידיעות אחרונות" גנזה תחקיר כדי לא להתעסק עם האיומים המשפטיים ואף הזכיר את האיומים האישיים של נציגי הלשכה כנגדו.

2.3 הנתבעת סבלה מאבדן יוקרה בגלל תביעה זו מאז הוגשה לפני כשנתיים וחצי. ראשית, הגשת התביעה, תוך שבכתבי בי-דין מוטל דופי בעבודתה העיתונאית, נטען כי זו לא עבדה בצורה רצינית, וכי זו תועמלנית בשליחותם של אחרים (ועל כך בהמשך), וכל זאת הוא לשון הרע כנגדה, הגם שמוגן על פי חוק בהיותו חלק מכתבי בי-דין. מדובר בפרסומים שכל מטרתם הוא לפגוע במשלח ידה של הנתבעת, שנועדו לבזותה, שנועדו לעצור את חשיפת המידע החשוב אותו הביאה לציבור.

2.4 הנתבעת לא רק סבלה מהקטנה בכתבי בי-דין, אלא גם בדרך בה התייחסו אליה גורמים אחרים. לדוגמא, כאשר פנתה לתגובה מעו"ד שלומי וינברג, שהיה באותה העת חבר הועד המרכזי של לשכת עורכי הדין, בנוגע לנושא שהיה נתון לטיפולו, החל להתעסק בהיותה של הנתבעת אם יחידנית ולרמוז רמז משולל יסוד באשר למצבה הרגיש במקום לעסוק בתגובה עניינית לשאלה שהופנתה אליו:

Sharon Shpurer

June 14, 2017 · 🌐

Follow ***

שלומי (שלומי וינברג חבר הוועד המרכזי בלשכת עורכי הדין ויוזר משותף ועדת לשון הרע) שלום. שמי שרון שפורר ואני עיתונאית במקום הכי חם בגהנום. השארתי הודעה גם במשרדך וניסיתי לצלצל אך אינך זמין. בכל מקרה אני פונה אליך שוב גם פה. בכונתי לפרסם כתבה על הוועדה לתלונות שווא בלשכת עורכי הדין. אני מתייחסת במסגרת זו גם אליך. אני כותבת שאתה יזמת את הקמת הוועדה במחוז תל אביב ושימשת כיוזר משותף שלה. עוד אני כותבת כי היוזמה הזו נולדה על רקע מקרה גרושים קשה של אחד מן****כרגע אני משמיטה את זה מפנה כי זה בבדיקה אבל בכל מקרה זו היתה אמירה כללית מאוד****). אם תרצה להגיב או להתייחס לדברים אתה מוזמן לצלצל אליי. ובכל מקרה אנא העבר את תגובתך עוד היום ובכל מקרה לא יאוחר מהשעה 17:00.

וינברג: אני נמצא כעת בבית משפט. תועבר אלייך תגובה מפורטת במייל. קחי בחשבון שאת מסתכנת בעבירה חמורה של פגיעה בפרטיות על מלוא משמעות הדבר, כהמשך ישיר של שורה של הפרות צווי איסור פרסום שמבוצעות בדף שלך וביצוע עבירות לשון הרע ונספחות. **אבקש לדעת האם את משתפת את גולשייך בדף המרתק שלך בעבירה שאת חד הורית ובמצבך המשפחתי הרגיש לשון המעטה. בכונתי לבחון פרסומים נוספים שבוצעו על ידך או בדף הפייסבוק ולהגיב משפטית בהתאם. אשר לאתר הקיומי שבו את מפרסמת את הכתבות המרתקות שלך. שכחת בגילוי מאות לציין כי ייצגתי בהצלחה מול האתר אשר ביקש לפרסם לשון הרע נגד לקוח שלי. על כל פנים לא אחת כמוך בהתנהלות הפלילית המתמשכת תניא אותי מלהמשיך ולפעול למען טובת החברה ולטובת הלקוחות. כמי שסילקו אותה מערוץ 10 ומפרסמת מסרים אנרכיסטיים רדיקליים בדף שלה, כנראה שכחת מהם החובות המוטלים על עתונאי. לידיעתך הודעה זו תשמש בכל הליך משפטי עתידי שיינקט נגדך במידת הצורך. האגדה האישית הקיצונית שלך והניסיון להלך אימים על גורמים שונים ממניעים אישיים לא תצלח גב שפורר**

2.5 אך לא רק עו"ד וינברג הקטין את כלי התקשורת בה עובדת הנתבעת ואת עבודת הנתבעת עצמה. כך גם לשכת עורכי הדין, ובכיריה: עו"ד שלומי וינברג, עמוס ון-אמדן, לירום סנדה, נידאל עוודה, מורן סמון ואחרים.

2.6 כל אלה יחד הביאו למסקנה אחת: הגשת התביעה נועדה לא רק להשתיק את הנתבעת ולהרתיע אחרים מלבקר את לשכת עורכי הדין, אלא ליידע את הציבור כי מי ש"יסתבך" עם אפי נוה לא יוכל לעבוד כעיתונאי בישראל.

התובעים ניהלו את תביעתם בצורה לא מכבדת, תוך הכפשה מתמדת של

הנתבעת.

3 הדרך הלא מכבדת בה התובעים ניהלו את תביעתם. התובעים פתחו תביעתם בהצהרות פומפוזיות כי הם מכירים בחופש העיתונות, אך כי מעשיה של הנתבעת אינם עיתונות אלא תועמלנות, וכך המשיכו לאורך כל הדרך. אולם, כרעם ביום בהיר התכנסה המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין והחליטה, שחור על גבי לבן, כי עבודתה של הנתבעת היא עיתונאות, וכי אין להגיש תביעות נגד עיתונאים, ולכן יש למחוק את התביעה. החלטת המועצה הארצית היא אמירה

שמקימה מעשה בית-דין: הטענות השגויות ששזורות בכתב התביעה כי הנתבעת היא תועמלנית דינן להמחק, ובכך יש להבין כי הבקשה שהוגשה למחיקת התובענה אכן צריכה להתקבל, אך לא האמירות חסרות השחר שעלו בה כנגד הנתבעת, שנכתבו בחוסר סמכות.

השימוש בכינוי תועמלנית הוא ביטוי מכפיש, שבית המשפט כבר הבהיר כי אם לא יוכח כנכון יגרור חיוב בהוצאות

3.1 הטענה כי הנתבעת היא תועמלנית ופועלת בשליחות אחר (אותו יחשפו התובעים, לטענתם, בהמשך כתב התביעה) שזורה בכתב התביעה, בבקשות שהוגשו, וכמעט בכל מסמך שהוגש לבית המשפט. כך, לדוגמא, החל כתב התביעה בטענות כי הנתבעת אינה עיתונאית אלא תועמלנית:

2. אלא מאי, וכפי שבית המשפט הנכבד ייווכח להלן, בין נסיבות ענייננו לבין אותה עיתונאות מקצועית ואחראית אשר על בית המשפט הנכבד (והלשכה) להגן עליה, אין דבר וחצי דבר.

4. בפנינו נתבעת שכל מטרתה היא להעביר תוכן תעמולתי לציבור קוראיה לאחר שהיא סימנה מטרה – הכפשת לשכת עורכי הדין והעומד בראשה בכל אמצעי שיש בידה. זאת בין אם בשם ועבור צדדים שלישיים המבקשים לפגוע בכל אמצעי בראש הלשכה (דבר החופך את הנתבעת כתעמלנית להשכרה) ובין אם בניסיון "לחדש" את הקריירה העיתונאית באמצעות פרסום "סקופ" מהדהד (תגם ששקרי) אשר ייתכן ויהיה בו כדי להשיב את הנתבעת לעבודה באמצעי תקשורת מובילים כבעבר.

(כתב התביעה)

3.2 אך לא רק שם; כמעט בכל מסמך חזרה הטענה הזו. כאשר הנתבעת ביקשה מבית המשפט הנכבד לתקן את האמור, ולמחוק את הטענה המבישה כאילו זו "בלוגרית" ותועמלנית, הרי שהתובעים השיבו כי זו תועמלנית שפועלת בשליחותו של ברק כהן להכפיש את ראש הלשכה.

30. ואכן, זוהי אחת הטענות של התובעים כלפי הנתבעת בהליך דן. התובעים טוענים כי המניע לפרסומים אלו הוא רצונה של הנתבעת להפיץ ברבים דברים המכפישים את ע"ד נוה ולהציג את ועדת האתיקה ככלי בידו. כך, ביקשה הנתבעת לסייע לעו"ד ברק כהן (אשר הנתבעת מזוהה עם מעשיו) אשר ועדת האתיקה מצאה לנכון להעמידו לדין משמעוני. הנתבעת ביקשה להציג את החלטה להעמיד את עו"ד כהן לדין משמעוני כהחלטה שהתקבלה מטעמים פטולים ואישיים של עו"ד נוה. זאת בשעה שהנתבעת יודעת בעצמה כי מדובר בשקר גס (ותיעיד על כך חזרתה מטענותיה במסגרת כתב ההגנה). הנה כי כן, טענת זו קשורה בקשר ישיר לכתב התביעה ואין מקום לסלק אותה על הסף כבקשת הנתבעת.

תשובה לבקשת הנתבעת לתיקון כתב תביעה, 26.03.2017

באותה בקשה ציינו כי לא יגלו את כתובתו של התובע כי הנתבעת שלחה לביתו את עו"ד ברק כהן לחלק פלייארים, גם כתבו שפוטרה מהעיתון דה-מרקר כאשר לא רק שלא פוטרה מהעיתון אלא אף התבקשה להשאר.

3.3 לכך התייחס בית המשפט בהחלטתו מיום 23.04.2017, ופסק כי ככל שהתובעים לא יוכיחו בסופו של דבר כי הנתבעת אכן היא תועמלנית, הרי שלכך יהיו משמעויות, בין היתר בנושא הוצאות המשפט.

42 מובן כי בשלב מקודם זה של ההליך אין לבית המשפט את הכלים לפסוק האם מדובר בהכפשה או שטא מדובר בטיענות אמת, והדבר יבורר בחליף המשפטי, אולם ברור כי כאשר הטיענות כנגד המבקשת הינן טענות רלוונטיות למחלוקת כמו במקרה שלפניי, על אף שמדובר בטענות קשות, אין מקום למחוק אותן על הסף.

43 במאמר מוסגר אציון, כי היה ואכן יתברר בסימו של הליך כי ביטויים אלו כנגד המבקשת נכתבו ללא ביסוס ראיתי - ואיני מביע כל דעה בעניין - יכולות להיות לכך השלכות משפטיות כגון פסיקת הוצאות.

3.4 היה ניתן לצפות כי התובעים ילמדו מכך, ויפסיקו להקטין את הנתבעת, להתייחס אליה בצורה מבזה ויחלו להתנהל כרשות ציבורית, מכובדת. אולם, התובעים טענו כאחרון הצדדים הלא מיוצגים טענות שאין מקומן בבית המשפט שכל מטרתן היא להכפיש את הנתבעת. כך; כאשר הנתבעת ביקשה לגלות מסמכים, התובעים ניסו להקטינה ולהציגה כ"בלוגרית". השימוש במילה בלוגרית אינו מקרי; מדובר באמירה מפורשת, ולא רמז, שהנתבעת אינה עומדת בסטנדרטים עיתונאים תוך יצירת נרטיב שנובע מפרשת הטרור הרשתי, או פרשת הבלוגרים, ובה נאשמים שלושה בלוגרים ובראשם לורי שם טוב בהטרדת בכירי מערכת המשפט בישראל. מדובר בנסיון דה-לגיטימציה ברור כנגד הנתבעת וכנגד העיתונות החופשית.

76 ואחרון - הנתבעת מנסה להציג עצמה בפני בית המשפט הנכבד כ"עיתונאית" רצינית. כל נטעה, הנתבעת אינה עיתונאית ואין לה כל רצון לדבוק באמת (ונראה כי מסיבה זו כיום היא עובדת בבלוג אינטרנטי, ולא באמצעי תקשורת כפי שעבדה בעבר קודם לסיום תפקידיה). עיסוקה הוא בפרסום מסר תעמלני וקיצוני כנגד עו"ד נוה והלשכה. ניתן למצוא לכך ביטויים רבים בפרסומיה השוטפים (והם יוצגו לבית המשפט בדיוני ההוכחות). בשלב זה, נציג לבית המשפט הנכבד איור שפרסמה הנתבעת (בניסיון אובססיבי להגחיק את עו"ד נוה) בדף הפייסבוק שלה ביום 12.4.17. איור זה שפרסמה הנתבעת מעיד, כשלעצמו, עד כמה רחוקה הנתבעת מעולם העיתונות.

תשובה לבקשה לגילוי מסמכים, 16.07.2017

3. נוכח העובדה כי מדובר בטענות כוזבות, הנתבעת יודעת היטב כי אין בידה ראיות שכאלה. הנתבעת כתבה את אשר כתבה על התובעים ממניעים זרים ובמטרה לפגוע בהם. ראיות לא עניינו אותה במועד כתיבת הפרסומים - וכראיה לכך ניתן לראות את ההיקף הרחב של דרישותיה לגילוי מסמכים ומענה על שאלון (רובם כידוע לא רלוונטיים כלל למחלוקת בין הצדדים).

21. הנוק האמור מתעצם בשים לב לעובדה שהנתבעת דואגת להציג עצמה בציבור כעיתונאית רצינית בעלת עבר באמצעי תקשורת רציניים ומהימנים. בפועל, "איכות" עבודתה בכל הקשור לתובעים הינה של בלוגרית. האמור לא נועד כדי לפגוע בנתבעת. האמור נועד להבהיר ולהדגיש, כי אדם המפרסם טענות עובדתיות שקריות וקשות בזדון ובמכוון, כחלק ממסע הכפשות מתוכנן, מבלי לתמוך טענותיו בראיות ועדויות, הינו "בלוגר". אלא שהוא מציג עצמו בפני קוראיו כעיתונאי רציני ובכך גורם למושא הפרסומים נזק רב.

תשובה לבקשה לגילוי מסמכים, 14.10.2018

התובעים טענו כי הנתבעת משתמשת בהליכי המשפט לרעה.

3.5 לאורך כל המשפט, התובעים המשיכו וטענו כאילו הנתבעת היא שמשתמשת בהליכי המשפט לרעה. וזאת, כאשר לא ברור כיצד נתבע יכול להשתמש בהליכי משפט לרעה. הנתבעת התגוננה בפני תביעה שקבלתה היתה ממוטטת אותה ואת חייה. הרי, כאשר מוגשת כנגד אדם תביעה בגובה של מיליון ש"ח אין לו אלא להתמודד בכל הכוחות, לאסוף את כל החומרים הרלוונטים ולדאוג להתגונן. אלא, שכל זאת לא הפריע לתובעים לטעון כי ערעור, ענייני, שהוגש לבית המשפט העליון והתקבל, הוא כזה שהוגש למטרות זרות.

4. מן האמור עולה, כי המערערת מבקשת לנצל את בית המשפט העליון ולרתום אותו למערכה שהיא מנהלת כנגד עו"ד נוה, כמפורט בכתב התביעה והפרסומים הרבים שצורפו לו.
5. ואנו נוסיף ונאמר, כי מדובר במקרה מובהק של שימוש לרעה של הליכים משפטיים. שהרי המערערת עצמה מודה בפרסומיה כי "במישור האישי" אין לה עניין בערעור, אך היא הגישה אותו על מנת להציף את כוחו של עו"ד נוה. לא לשם כך עומדת למערערת זכות להגיש ערעור ויש להצר על השימוש לרעה שהיא עושה בזכות כה חשובה זו.

תשובה לערעור הנתבעת בהחלטת הפסלות של המותב הנכבד, 23.05.2018

8. הנה כי כן, הנתבעת הופכת את הדיון המקדמי הקרוב ליימסיבת עיתונאים" כאשר היא מזמינה את כולם לאולמו של בית המשפט הנכבד. הנתבעת מבקשת לנצל את ההליך בכלל, והדיון הקרוב בפרט, לחגיגה שלא ממין העניין. אלא שלא זו מטרת הדיון הקרוב, ויש להצר על התנהלותה הנפסדת של הנתבעת.

כך גם בבקשה לפטור מהתייצבות מיום 14.10.2018

האם הנתבעת היא תועמלנית בשליחותו של ברק כהן, או שהיא המושכת בחוטים?

3.6 לפחות לו היתה עקביות בטענות הקנוניה מצד התובעים היה ניתן להבינן. אולם, בעוד שכתב התביעה טוען כי הנתבעת היא תועמלנית בשליחותו של ברק כהן וכל מטרתה בכתבות היא לבוא בחשבון עם אפי נוה, הרי שבהודעה אחרת לבית המשפט טוענים התובעים ההפך: כי הנתבעת שלחה את כהן להפריע לעבודת משרד עורכי הדין של התובע.

3. בשלב ראשון, שלחה הנתבעת היום בבוקר את חברה מר ברק כהן למשרד הח"מ – אשר שלא במפתיע, הנתבעת הגישה תצהירו כחלק מתיק ראיותיה.
- צילום של מר ברק כהן ב"ביקורו" במשרד הח"מ הבוקר מצ"ב כנספח 1 להודעה.
4. בשלב שני, העבירה הנתבעת את תצהירה לעיתון "גלובס" ש"בצירוף מקרים", ביקש היום את תגובת התובעים לתוכן תצהירה. בעניין זה נזכיר, כי תצהיר הנתבעת הוגש עוד ביום 17.3.19, קרי לפני למעלה מחודשיים. ואולם באופן "מקרי", דווקא היום, במועד בו התובעים עומדים להשיב לבקשתה הקיצונית של הנתבעת לזימון 47 עדים, התקבלה פנייה להתייחס לתצהירה של הנתבעת.
- פניית עיתון "גלובס" לתובעים מיום 16.5.19 מצ"ב כנספח 2 להודעה.

הודעה בנושא ברק כהן, 16.05.2019

- 3.7 מקום אחר, כאשר התובע לא סיפק כתובתו בניגוד לתקנות, התובעים טענו כי התובע לא יספק את כתובת המגורים שלו כיוון שחשש כי הנתבעת תמסור פרטים אלו לאנשים. **התובע שיקר וטען (ללא כל גיבוי בתצהיר, כמובן), כי הנתבעת שלחה אנשים לפגוע בילדיו הקטנים... והשיגה את מבוקשה.**

20. ייאמר מיד, חסיבות היחידה שבכוב התביעה לא ציין מספר זהותו של עו"ד נה ומקוט מגוריו הפרטי הינו החשש הכבד, כי הנתבעת תעשה בפרטים אלו שימוש שלא כדין והיא **סס אותם** לצורך עו"ד נה חשש כי הנתבעת תמסור פרטים אלו לצדדים שלמשיים אשר יגיעו אל מול ביתו הפרטי ויקראו קריאות בגנות עו"ד נה מן הטעם שחגש את התביעה כנגד הנתבעת. עו"ד נה ביקש להגן על בני משפחתו וילדיו הקטינים המתגוררים עמו.
21. ואכן, למרבה חצער, וכמתואר בסעיפים 12 – 13 לכתב התשובה, חשש זה והתמוש. נציג מטעם הנתבעת הצליחו לחשיג את כתובת מגוריו של עו"ד נה והגיעו אל מול ביתו וקראו (באמצעות מנה-פון) קריאות בגנותו מן הטעם שבתר לעמוד על זכויותיו, להגן על שמו ולתבוע את הנתבעת. כמובן שחדבר פגע בילדיו הקטינים המתגוררים עמו בבית – ושוב השיגה הנתבעת את מבוקשה.

התובעים המשיכו וטענו גם בבקשה להזמנת עדים כי אין מקום לאפשר הזמנת עדים

כיוון שהנתבעת היא לא עיתונאית אחראית.

- 3.8 לא רק בכתב התביעה, אלא לכל אורך הדרך הוכפשה הנתבעת. גם בתשובה לבקשה להזמנת עדים, מנסים לטעון כי אין לזמן עדים שכן עיתונאי אחראי חייב להחזיק את כל הראיות בזמן הכנת הכתבה. זאת כאשר הם מתעלמים מכך שחלק מהחומרים החוסים תחת חסיון עיתונאי צריכים להגיע בצורה שלא ישירה, וכי חלק מהמידע שעיתונאי מקבל, ומצליב, מגיע מפי השמועה. עיתונאי אינו שופט ואינו יכול להדרש לאותה רמה של דיני הראיות הפליליים. לו שני אנשים שנכחו בשיחה יספרו לעיתונאי על קיומה, והאדם השלישי יכחיש כל דבר, האם העיתונאי יחשוף את המקור שלו ויביא תצהיר מהשניים שהדליפו על כך, או שמא הוא יזמן את כל השלושה לעדות לצורך שמירה על מקורותיו? וזה מה שניסו התובעים לעשות.

ובמילים אחרות: עיתונאי מקצועי ואחראי אינו נדרש לבקשה שכוז. עיתונאי מקצועי ואחראי עושה להגנתו שימוש באותן ראיות ואסמכתאות שעמדו בפניו עובר לפרסומים הספציפיים העומדים לבחינת בית המשפט. הוא לא נזקק לבסס את כל הגנתו בבקשה לזימון 47 עדים שונים.

תשובה לבקשת הנתבעת לזימון עדים, 16.05.2019

אבל בסופו של דבר, גם התובעים מודים שהנתבעת היא עיתונאית.

3.9 בחודש יולי נכנס ראש הלשכה החדש, עו"ד אבי חימי לתפקידו. את נאומו בפתח הדיון הראשון של המועצה הארצית פתח בזה הציטוט: "בישיבת היום, בין יתר הנושאים שיעלו לדיון בכוונתי להעלות להצבעה את ביטול התביעה של לשכת עורכי הדין נגד **העיתונאית** שרון שפורר, תביעה שקיבלנו בירושה מהמועצה היוצאת."

3.10 **גם עו"ד חימי קורא לנתבעת עיתונאית ולא תועמלנית. הכיזד יכולים התובעים לומר שהם עומדים על טענותיהם, שמבוססים על כך שלטענתם הנתבעת היא תועמלנית, אם ברגע הפכה לעיתונאית מכובדת?** הרי את כתב התביעה פותחים התובעים בטענה כי הם מעריכים עיתונאות אז זו אינה עיתונאות; ומנגד, החלטת המועצה הארצית קובעת חד-משמעית כי יש לדחות את הגשת התביעה נגד עיתונאית. כלומר, בין רגע, לאחר בחירות שנערכו ביום 18.06.2019, הפכה הנתבעת מתועמלנית לעיתונאית, וכל שאמרו התובעים עשרות פעמים בכתבי בי-דין נתאיין; עקב כך יש להבין כי התובעים לא יכולים לעמוד אחורי הודעתם.

גם ניסוח כתבי הטענות של התובעים בוצע בצורה שאינה הולמת.

3.11 כזכור, כאשר התובעים ניסחו את כתב התביעה, הם השתמשו במרכאות שלא לצורך, וטענו כי הנתבעת כינתה את התובע "רודן", "שליט כל יכול" ו"מושחת". כאשר ביקשה הנתבעת למחוק ביטויים אלו מכתב התביעה, הבהירו התובעים כי:

38 ואכן, בכתב התביעה נטען שעו"ד נזה הוצג בכתבה כרודן, שליט כל יכול ומושחת. לא בכדי, הקוראים הגיבו לתוכן התעמולה של הנתבעת באופן בו הגיבו כאמור בנספח 19 לכתב הונוביעה. מטרים אלו של הנתבעת הלחלו חיטב לקוראיה.

3.12 אלא, שעל כך בית המשפט הגיב בהחלטתו מיום 23.04.2017, ופסק כי:

49 במאמר מוסגר אציין כי מוטב היה כי ביטויים אלו לא היה נרשמים במרכאות, היות ויש בכך סממן כלשהו כי מדובר בציטוט, בשעה שאכן מוסכם על הצדדים כי לא נעשה שימוש בביטויים אלו במסגרת הפרסומים הנטיעיים כפוגעים

3.13 לא קשה לדמיין כיצד היו מגיבים התובעים לו הנתבעת היתה משתמשת במרכאות מקום לא לה.

התובעים לא חוסכים את לשונם גם כנגד בא-כח הנתבעת.

3.14 גם כלפי החתום מטה לא חסכו התובעים בלשונם. החל מהטענה השקרית כי זה מספק שירותיו פרו-בונו, שעל כך בהמשך, ועד כדי טענה לעבירה אתית חמורה, כאילו התובע שכנע את האגודה לזכויות האזרח להגיש בקשה והשפיע עליה בקביעת עמדתה בתיק זה.

103. האגודה הציגה עצמה בפני בית המשפט הנכבד כעותר ציבורי מכובד, אך בפועל, היא הסתירה מבית המשפט הנכבד מספר עובדות מהותיות שהיה עליה לגלותם בבקשתה. כך, הסתירה האגודה בבקשתה כי בא כוחה של הנתבעת, עו"ד קלינגר, סייע בניסוח "התחקיר", כעולה מעמ' 2 לתחקיר. מדובר בעניין קריטי ביותר שכן האגודה מבססת את "המומחיות" שלה בהליך דנא באמצעות אותו תחקיר. ברי כי היה עליה לגלות עובדה זו שמשפיעה מטבע הדברים על שיקול דעת בית המשפט הנכבד, שכן בא כוחה של הנתבעת יוכל (כפי שעושה בפועל) לטעון טענות אלה בדיוק.

104. זאת ועוד: על האגודה היה לחשוף במפורש את מערכת היחסים שבינה לבין בא כוחה של הנתבעת. בדיקה במאגרי המידע לימדה כי בא כוח הנתבעת ייצג בעבר את האגודה לזכויות האזרח בבית המשפט העליון (בג"ץ 1516/12). דבר ינו, הוא העניק לה שירותים משפטיים וכעת, בשל קשריו האישיים עם האגודה, הוא הביא לכך שהאגודה תגיש את הבקשה העומדת בפני בית המשפט הנכבד. והאגודה מצדה, בשל אינטרסים אישיים וקשרים חברים, ולמצער שותפות מקצועית, נעתרה לבקשתו.

החלטת בית המשפט העליון בבג"ץ 1516/12 והעמוד הראשון לעתירה זו מצויב **כנסת 5** לתשובה.

תשובה לבקשת הצטרפות, 01.08.2018

התובעים הפעילו מערך של מעקב מתמיד כנגד הנתבעת.

3.15 התובעים התעסקו בחייה של הנתבעת ובפרסומיה, תוך שהם בולשים אחריה ומותחים את הגבול של פעילות המותרת במסגרת יחסי תובע-נתבע. עורך הדין מטעם התובעים, רונן בוך, התעסק במעקב מתמיד אחר כל פרסום של הנתבעת ברשת החברתית, עד כדי כך שבטעות לחץ על "חיבוב" ("לייק") על אחד מפרסומיה; הוא אף הודה בכך בחיוב מחוץ לכתלי האולם. בכל פעם שהנתבעת פרסמה דבר-מה הרי שבית המשפט עודכן על כך מיידית (לדוגמא, הודעות מיום 17.08.2017 ו-18.07.2017).

3.16 אבל לא רק שם. דומה שהתובעים איתרו כל פרסום של הנתבעת בשנים האחרונות והשתמשו בו לרעת הנתבעת. כך, בהליך גילוי המסמכים בחרו לצטט ראיון של הנתבעת בו היא הסבירה כי היא לא מפחדת מהתביעה כנגדה, וטענו כי היא מנצלת לרעה הליכי משפט:

4. בעניין זה, אין לנו אלא להביא את הדברים שאמרה הנתבעת בראיון מצולם שהעניקה הנתבעת ביום 23.5.17 לאתר האינטרנט "חללית TV". מדובר בראיון שפרסמה הנתבעת בדף "הפייסבוק" שלה (עמ' 8 שו' 10-20 לפרוטוקול המצ"ב). וכך אמרה הנתבעת:

שרון שפורר: ... התביעת דיבה הזאתי לשלעצמה היא מבחינתי חגיגה.
יאיר נהוראי: למה?
שרון שפורר: למה חגיגה?
יאיר נהוראי: למה?
שרון שפורר: כי אני מקווה שהיא תאפשר לי, זאת אומרת, גם ככה תכננתי לעשות כתבות ואספתי חומרים, ועכשיו יש בימ"ש וכאילו,
יאיר נהוראי: אז הם יחויבו להביא חומרים.
שרון שפורר: והכתבות, והכתבות יעזרו לבימ"ש והבימ"ש יעזור לכתבות. ברור. כאילו אני אנצל את ההליך הזה,

"פוסט" שפרסמה הנתבעת ביום 23.5.17 עם הפנייה לראיון מצ"ב כנספח 1 לתגובה. תמלול הראיון מיום 23.5.17 מצ"ב כנספח 2 לתגובה.

3.17 וזו הבעיה; **לגישת התובעים, מרגע שאדם נתבע הוא אמור לשתוק, לנסות להתפשר בכל מחיר, לנסות להעיף ממנו את התביעה. לשיטת הנתבעת, מרגע שאדם נתבע הוא צריך להלחם בחזרה.** התובעים פשוט לא רגילים לכך. הם רגילים להצליח בכוחניות האופיינית להם להשתיק ביקורת עניינית.

גם תיקון כתב התביעה נעשה בצורה בעייתית: פשפשו ומצאו פוסט אחד.

3.18 התביעה תוקנה ביום 08.04.2018; גם תיקון זה בוצע רק כדי להרתיע את הנתבעת: להרים את התביעה ולהוסיף עוד חכות ברשת שאולי תדוג דברים. וכיצד עשו זאת? פשפשו התובעים על כל פרסומיה של הנתבעת, חיפשו בכל פרסום ופרסום במה יוכלו לתבוע, ולבסוף מצאו רק פרסום אחד שבו יכול היה להיות, בפרשנות מסוימת, להקרא כאילו יש טענה שתשמע בצורה בעייתית כנגד התובע.

3.19 כלומר, התובעים חיפשו היכן יוכלו לתבוע עוד, עברו על אלפי פרסומים של הנתבעת, ומצאו רק אחד: הפרסום בו הנתבעת מספרת על חוויתה מצפיה בתחקיר עובדה ועל קווי הדמיון בין ההתנהלות של אלון חסן לזו של נוח.

3.20 אלה הפרסומים שהתובעים נחשפו אליהם ובחרו שלא לתבוע, ולאחר שהנתבעת ביקשה להכניסם למסכת התביעה במסגרת ראיות שמציגות את התנהלותו הבעייתית של התובע, התובעים היו מי שעמדו על הרגליים האחוריות כדי לסכל כניסתו אל תוך בית המשפט, אותן כתבות שמכתירות את הנתבעת "אובססיבית", כמובן.

גברים רוצחים נשים, אבל השורה איילת שקד, לשכת עורכי הדין ופרקליט המדינה מוטרדים בעיקר מ'תלונות שחא' נגד גברים

שרון שפורר |

כתבה על התנהלות לשכת עורכי הדין עת הקימה ועדה למאבק בתלונות שווא שבראשה עמדו מקורבים לנוה.

למי מחלקת לשכת עורכי הדין בורריות של מאות מיליונים

תורמים ופעילים של אפי נוה וחברי ועדות בלשכה קיבלו בורריות של מיליוני שקלים

שרון שפורר | 27.06.17 | אפי נוה, טורים וכתבות, תחקירים

כתבה על דרך חלוקת בורריות (נוספת) המצטטת פרוטוקולים בהם חולקו בורריות למי שהיו מקורבים של נוה.

לשכת עו"ד: נא לסמן שני שמות מבין שני המועמדים

הכי

כשראש לשכת עורכי הדין רוצה להתמנות לוועדה לבחירת שופטים, הבחירות הן הכי קלות שיש: אף אחד לא מעז להתמודד מולו על המשרה הנחשקת

שרון שפורר | 05.09.17 | אפי נוה, טורים וכתבות

ב-13 בספטמבר יתכנסו 48 חברי מועצת לשכת עורכי הדין להצביע על זהות שני הנציגים שלהם בוועדה למינוי שופטים. מי שיבחרו בוודאות להיות שני הנציגים יהיו אפי נוה, יו"ר לשכת עורכי הדין ועו"ד אילנה סקר, מי ששימשה בשנתיים וחצי האחרונות נציגה בוועדה הזו.

כתבה על הכוחניות של נוה ועל כך שזה ביקש ממועמד לא להתמודד.

מיהו השופט שאפי נוח התלונן עליו, וגם: שופט העליון לא ידע שהוא מוקלט

בעקבות הכתבה ב"עובדה": אלי ספיר, שופט בית משפט השלום בתל אביב, הוא השופט שעליו התלונן יו"ר לשכת עורכי הדין תוך שהוא עוקף את דרכי התלונה הקבועות בחוק. ומה חושבת נשיאת העליון על העובדה שיו"ר הלשכה מקליט שופטים?

שרון שפורר | 10.12.17 | אפי נוח, טורים וכתבות

יושב ראש לשכת עורכי הדין אפי נוח נכנס השבוע באופן רשמי לתפקידו כחבר בוועדה לבחירת שופטים, אבל כפי שהיה ידוע במערכת המשפט וכפי שניתן היה ללמוד ביתר שאת בכתבה ששודרה בתוכנית "עובדה" ביוזמתו של נוח, בשנתיים האחרונות נהג נוח להשתמש במעמדו לטובת דילים עם שרת המשפטים איילת שקד שבהם החליטו איזה שופטים לקדם ומאילו שופטים למנוע קידום ולא תמיד משיקולים מקצועיים, זאת למרות שלא היה חבר בוועדה.

חשיפת זהות השופט עליו התלונן נוח ועל כך שנוה הקליט שופטים שלא בידיעתם.

"ללשכת עורכי הדין יש לוביסטית בממשלה: איילת שקד"

הכ

אומר ח"כ מיקי רוזנטל ומדגימה ח"כ אורלי לוי-אבקסיס בתחקיר משותף של המקום ו"על המשמר" החושף את פעילות הלשכה בתוך הכנסת כדי להשפיע על חקיקה ולצבור עוד ועוד כוח

שרון שפורר | 01.01.18 | אפי נוח, טורים וכתבות

כתבה על הלחצים הפוליטיים שהופעלו באמצעות לשכת עורכי הדין כדי לקדם חקיקה.

ואלו רק הכתבות שפורסמו **לפני** תיקון התביעה. זו האובססיה הנטענת. לפרסם כתבות תחקיר שדרשו עשרות שעות עבודה והעלו מידע רלוונטי לציבור שלשכת עורכי הדין בחרה לפתור אחרי החלפת הנהגתה, ה"ירושה" שקיבלה.

התביעה חיסלה את הקשר הענייני של יחסי מסוקר-מסקר ופגעה בפועל

בחופש העיתונות בישראל

4 הנתבעת היא ע-י-ת-ו-נ-א-י-ת. אדם המפרסם למחיתו תחקירים, עוסק בנבירה בחומרי גלם, משוחח עם מקורות לציטוט ושלא לציטוט. הגשת התביעה נועדה להמית את עיסוקה של הנתבעת, ולא פחות. בפועל, הגשת התביעה הביאה לכך שלא רק התובעת, אלא גם גורמים

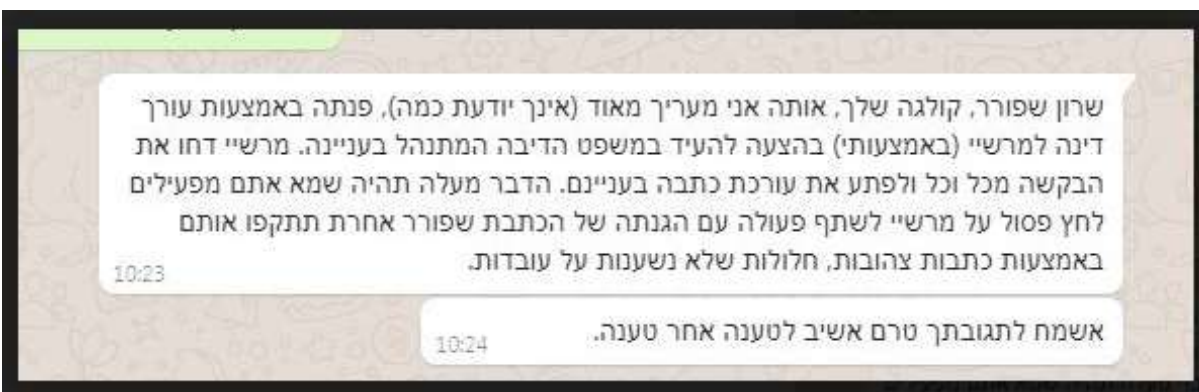
רבים אחרים שקשורים לתובעת, התייחסו בצורה מבזה לנתבעת. לא רק שלומי וינברג כאמור, אלא גם אחרים.

4.1 דומה שאין דוגמא טובה מזו שאירעה בכנס לשכת עורכי הדין באילת בשנת 2017. ציבור עורכי הדין התכנס, ועל הבמה של מי שתובעת את הנתבעת במיליון ש"ח עומדים שני עורכי הדין האחרים שמייצגים בתביעות שהוגשו כנגד הנתבעת (עו"ד עמוס ון-אמדם שמייצג את אורבן בתביעה כנגד הנתבעת, ועו"ד רון לוינטל שמייצג את שוטה חובל בתביעה כנגד הנתבעת, שתיהן בגובה של למעלה משני מיליון שקלים יחדיו). לצידם עומדים על הבמה עו"ד שלומי וינברג אשר הצביע בעד הגשת התביעה כנגד הנתבעת ואף התנגח בה אישית, עו"ד אמיר טיטנוביץ', חברו של אפי נוח, ועו"ד גיא נוף, שהיה חלק מהמשרד שהגיש תובענה זו, וכעלה תאנה הוסיפו את עורכת דינה של הנתבעת בתיק אחר: טלי ליבליך מוזר. כלומר, פאנל אובייקטיבי ורציני לכל הדעות. עו"ד ון-אמדם באותו הפאנל ישב ודיבר, והאשים את הנתבעת בכך שהיא לא מקבלת ייעוץ משפטי לפני פרסום תחקיריה (דבר שאינו נכון), והציג אותה כמי שכותבת תחקירים למען בצע כסף בלבד. ון-אמדם המשיך לדבר, בנוכחות שופטים מכהנים, על התיק שלו שתלוי ועומד כנגדה:

4.2 אבל גם אחרים, כדוגמת עו"ד לירום סנדה. ביום 04.03.2019 פנה הח"מ לעו"ד אלעד חן, המייצג את עו"ד לירום סנדה, וביקש ממנו להעיד בעניין תובענה זו. עניינו של סנדה נדון בהרחבה בתצהירה של הגב' יוספה ברק שהוגש בתיק. באותו יום, בלי קשר לאותה הבקשה,

פנה כלי התקשורת בה עובדת הנתבעת לבקשת תגובה לכתבה אחרת. מר סנדה החליט כי הזמן להתנקם בנתבעת הוא כעת, ובמקום להגיב בצורה עניינית הכפיש את הנתבעת וטען למניע זר בכתבתה:

4.3 כלומר, אותה רוח שהתובעים מבקשים להשליך על הנתבעת חלחלה לחברי התובעת. לדוגמא, כאשר ביקשה הנתבעת לחשוף עניין בלשכת עורכי הדין שלימים התגלגל והאיר על אחת החשודות בפרשת מין תמורת מינויים, נתקלה בתגובות לא ענייניות ומכפישות. באותה כתבה פנתה לעו"ד מורן סמון, יושבת ראש הועדה לתלונות שווא בלשכת עורכי הדין כדי לקבל תגובה לגבי השאלה האם אחת החשודות בפרשת מין תמורת מינויים קיבלה תפקיד בגלל קרבתה לנוה; עו"ד סמון השיבה כי "מאחר ולכתבת שרון שפורר יש אג'נדה ברורה להתנגח ביו"ר לשכת עורכי הדין אפי נווה, בשל תביעת הדיבה שהוא מנהל נגדה, כל האמצעים כשרים מבחינתה, כולל פגיעה בשמם הטוב של אחרים, כולל הצגת טענות מופרכות מיסודן כעובדות"; לשכת עורכי הדין, התובעת 1, אף היא הגיבה לנושא הכתבה בצורה לא מכובדת וטענה כי "נודה שלא הופתענו שגורם רדיקלי ואובססיבי שכמוך מבקש לפרסם, שוב, לשון הרע אודות עו"ד נוה. אלא שהפעם הופתענו לגלות כי את מעלה טענות סקסיסטיות, פוגעניות ומכוערות (וכמובן שקריות) כלפי נשים. נראה שמבחינתך, מקום בו מדובר בעו"ד נוה, הכל מותר, לרבות פגיעה בנשים והפצת שמועות מכוערות ושקריות אודות הדרך בה קיבלו תפקיד בלשכת עורכי הדין. יצוין, כי על פי דין, גם פרסום דברי לשון הרע הנסמכים על לשון הרע של גורם שלישי, מהווים הוצאת דיבה ותידרשי לשאת במחיר גם עבור פרסום זה".

4.4 עו"ד יחיאל כץ פנה לנתבעת לאחר שהכינה כתבה על בוררויות שקיבל משרדם של מי שהיה מועמד להיות חבר בוועדה למינוי שופטים, עו"ד יחיאל כץ, וכן שותפו, יו"ר ועדת האתיקה של מחוז תל אביב בלשכת עורכי הדין, שמעון כץ, וכך אמר, תוך שהוא נסמך על תביעה זו כדי להקטין את תפקידה העיתונאית של הנתבעת: "שרון שלום, גיליתי היום את שיודעים כולם שאת מפרסמת חצאי אמיתות ושקרים, בור השופכין של העיתונות. הסתרת את השיחה

שלנו שהיה נוכח בה ושמע עו"ד ממשרדי והכל כדי לפרסם ידיעות כוזבות במסגרת מלחמתך עם אפי נוה. לנוכח שקרייך וסילופי הדברים לא תוכלי להתגונן בטענה של השתקה, חבל שאת נגרת לפתוח חזית נוספת. תתביישי לך".

4.5 גם עו"ד נידאל עוואדה, חבר המועצה הארצית, בחר להשתמש באותה צורה לא עניינית לפנייה לתגובה של הנתבעת.

לא רק התגובות הלא ענייניות, אלא גם חשש מניצול תביעה זו לגל תביעות נוסף כנגד הנתבעת.

4.6 מרגע שהוגשה תביעה זו, הרי שזו נוצלה כנגד הנתבעת בכל פעם בו היא ערכה תחקיר או כתבה כתבה. השימוש בטיעון כי תביעה זו היא סממן וכי עבודתה של הנתבעת לא היתה אחראית גם בתחקירים נוספים הרתיעה, בפועל, וגרמה לכך שהנתבעת תמנע מפרסום תחקירים נוספים אשר עמדו על מקלדתה ואשר היו פסע מפרסום.

4.7 לדוגמא, ביום בו נשלחה התביעה לנתבעת, הרי שזו עמלה על תחקיר בנושא מוזיאון ישראל. בקשת התגובה של הנתבעת היתה בנוגע להתנהלות מנכ"ל המוזיאון, ג'יימס סניידר. בתגובה, התקבל איום בתביעה מאגודת הידידים האמריקאית שיתבעו את הנתבעת

בארצות-הברית. הנתבעת חששה שמא לא תוכל לעמוד בשלוש מערכות של תביעות, ולמרות גיבוי ממקום העבודה החליטה שלא לפרסם את הכתבה.

הוצאות הנתבעת

5 הנתבעת לא קיבלה ייצוג פרו-בוננו. התובעים טוענים כי הנתבעת קיבלה ייצוג פרו-בוננו, וזו רמת בדיקת העובדות שהם מבקשים להעמיד כסטנדרט של אמת. התובעים, שעוקבים אחרי כל פרסום של הנתבעת כאמור, ראו כבר במאי 2018 את הפרסום הבא (שהיה חלק מגילוי המסמכים):

- 5.1 הח"מ סיפק לנתבעת שירותים ששולמו באמצעות מקום העבודה שלה. על שירותים אלו הוצאו קבלות וחשבוניות בגובה כולל של 62,361 ש"ח (כולל מע"מ), אשר טרם כוללים את הוצאות הנתבעת בהכנת תשובה זו, המוערכות ב-4,500 ש"ח נוספים פלוס מע"מ.
- 5.2 עבודתה של הנתבעת עצמה להתגונן בתיק מוערכת בשלוש פעמים סכום זה. הנתבעת השקיעה חודשים רבים בשיחות עם עדים, מקורות, איסוף חומרים והכנתם. רק את תצהיר גילוי המסמכים מטעמה, הכולל 328 מסמכים שונים, באורך של עשרות אלפי עמודים, נדרשה הנתבעת עצמה (ולא בא כוחה) לאסוף. מדובר על כארבעים כתבות מהתקשורת, 874 עמודים של צילומי מסך מעמוד הפייסבוק שלה, עשרות פרוטוקולים שבהם נדונים עניינים הקשורים לתביעה. כל עבודת הנתבעת בוצעה כדי להדוף את התביעה, והיא ראויה, דרושה, ולא נעשתה לחינם. בזכות עבודה זו נהדפה התביעה.

5.3 במקביל, בהתחשב בכך שהנתבעת עסקה בתביעה זו, היא לא יכלה לעסוק בתחקירים חשובים אחרים. בכך נגרם נזק למקום העבודה שלה, שהמשיך לשלם את משכורתה, ונשא בעלויותיה והוצאותיה המשפטיות, ולא ראוי שישאר עם חסרון כיס.

5.4 כלומר, הערכה ריאלית של היקף העבודה שהושקע הוא כ-350,000 ש"ח. וזאת עוד לפני שמדברים על הפגיעה התדמיתית בנתבעת, כפי שהובהר בפרקים לעיל.

הודעת התובעים ובקשתם למחיקה אינה תואמת את פרוטוקול המועצה הארצית

6 **כמו שהתביעה נולדה בחטא, גם המחיקה.** מטרת מחיקת התובענה כרגע היא חשש של נציגי לשכת עורכי הדין כי בירור התובענה לגופה יגרום מבוכה נוספת ויגלה עוד על אודות אפי נוח ואף עוד על התנהלות חלק מבכירי הלשכה בעבר ובהווה. כפי שהבהיר ראש הלשכה, הוא קיבל תביעה זו בירושה; מה שלא הבהיר הוא כי יכל היה לעצור תביעה זו בכל עת בעבר, ובחר שלא לעשות זאת. אבל לא רק זאת. הודעת התובעים ארוכה, וכוללת הצהרות רבות כי הם עדיין עומדים מאחורי תביעתם. כאמור, הדבר כלל לא נכון. ראש הלשכה בפועל מקבל את הביקורת שזו פרסמה. לדבריו: יש צורך לתקן את מוסד הבוררות, יש צורך לפעול לשקיפות, צריך לעצור את תביעות ההשתקה.

7 אבל ברור מדוע רצו כל אלו לסיים את התביעה: ברור כי לו היתה מתבררת התביעה, הרי שהבוץ היה הופך לרפש חמור יותר. היו מתבררים מלוא העניינים שנחשפו בתחקירה של הנתבעת, היה מובהר כי התובע פעל בניגוד עניינים כמעט בכל אשר נגעה ידו בלשכה: הן בקידום לקוחתו, חברת מנורה, לביטוח אחריות מקצועית וביטוח בריאות לחברי הלשכה, הן במינוי מקורבים לתפקידי בורר ולמתן תפקידים בלשכה, הן לקידום תורמיו והן רדיפת עורכי דין שאינם מצויים במחנהו הפוליטי. כל ראיות אלו, שגובו בתצהירים שהגישה הנתבעת והיו אמורים להיות עוד מוגבים בעדויות בעל-פה מצד אלו שסרבו ליתן תצהיר מסיבותיהם שלהם, היו מתבררים. לכן, העדיפו התובעים את הפסקת הדיון על מצב זה.

Noam Laor

הרבה כשלים היו בהליך מחיקת התביעה כנגד שרון שפורר, נוסח ההודעה הוא רק אחד מהם:

1. סדר היום של הישיבה פורסם רק כיומיים לפני ישיבת המועצה.
 2. משגילינו שסדר היום אינו כולל דיון בתביעה ביקשנו ופעלנו להעלות בכל זאת את הנושא על סדר היום. לצערי לא קיבלנו שום התייחסות.
 3. בהתאם לחוק כדי להעלות נושא שלא קבוע בסדר היום יש צורך בהסכמה של שלישי מחברי המועצה. משחסרה לנו חתימה אחת בלבד פניתי לפרקליט המדינה (בהיותו חבר מועצה מכח החוק) בבקשה להצטרף לבקשה. אלא שזה הודעני בלילה שלפני ישיבת המועצה כי בשל הפניה המאוחרת (כאמור בגלל פרסום סדר יום מאוחר) הוא אינו בקיא בפרטים ומעדיף שלא להתערב בשלב הזה.
 4. אמנם טוב שבסופו של דבר הנושא עלה (וכנראה ללחץ שהפעלנו היה משקל לא קטן בכך) אולם היה ראוי להודיע על שינוי סדר היום. לא כל שכן כשפנינו וביקשנו התייחסות ובהיעדרה התרוצצנו לחפש החתימה החסרה.
 5. נושאים נוספים שביקשנו להעלות על סדר היום, לרבות חשיפת הסכמים קואליציוניים ותגובה שהלשכה נדרשה להגיב אליה כמשיבה לעתירה מנהלית בבקשה לפסילת הבחירות בירושלים, לא נדונו וכלל לא קבלתי התייחסות לנושא. ככל הידוע לי הלשכה לא הגיבה לעתירה חרף החלטת בית המשפט המורה לה לעשות כן.
 6. למרות שבקשתי מראש לקבל פירוט מדויק של הכספים שהוציאה עד כה הלשכה בגין ניהול התביעה כנגד שרון שפורר, במהלך הישיבה לא ניתן מענה וודאי לשאלתי שא.
 7. נוסח הודעת המחיקה - אודה ולא אבוש כי לא רויתי נחת מנוסח החלטת המחיקה. זו חוטאת בכמה אי דיוקים ודעתי לא נוחה בעיקר עם האמירה לפיה הלשכה סברה כביכול שהנתבעת פעלה במסגרת פרסומיה באופן בלתי ראוי. הפרסומים עצמם כלל לא עלו בישיבת המועצה, לא כל שכן נטען שהפרסומים היו לא ראויים ובטח שלא התקיימו דיון או הצבעה על כך.
- הגם שהרצון של הלשכה להפחית בהוצאות שייפסקו מובן לכשעצמו ומשקף את האינטרס הלגיטימי של חברי המועצה ובא כוחם לשמור על כספי הלשכה, אין הלשכה יכולה לנהוג כאחרון המתדיינים תוך טענה להצדקת הפרסומים שעה שחברי המועצה לא הביעו כל עמדה כזו.

הסעד הנכון הוא דחיית התביעה, או הפסקתה

8 התביעה דנן נמצאת בשלב מתקדם במיוחד, כאשר הוגשו תצהירי הצדדים, ובפועל התביעה עמדה בפני בירור. התובעים ראו את מלוא ראיות הנתבעת, ביקשו למחוק חלק מהן, והתביעה אינה בשלב מוקדם. **בית המשפט בעצמו העיר על משך הזמן שחלף מהגשת התביעה.** הדבר הנכון לעשות במקרה זה הוא לדחות את התביעה, ולא למחקה.

תקנה 100 ומשמעותה כאשר התובעים טוענים כי הם עומדים מאחורי תביעתם.

8.1 מחיקת תביעה הוא דבר המבוצע בהתאם לתקנה 100 לתקנות סדר הדין האזרחי. תקנה מאה מאפשרת מחיקת תובענה בנסיבות ברורות: (1) כאשר כתב התביעה לא מגלה עילה; (2) כאשר התביעה טורדנית או קנטרנית; או (3) כאשר לא שולמה אגרה. התביעה היא תביעת השתקה, קרי נופלת תחת סעיף קטן 2: טורדנית וקנטרנית. אלא, שהתובעים מבקשים לקבוע כי מצד אחד יש לסלק את התביעה בהתאם לתקנה 100, ומצד שני מבקשים לטעון כי התובענה היתה מוצדקת. בעל דין לא יכול לאחוז בשני קצות מקל זה.

מרגע שהתובעים מבקשים את מחיקת התביעה, מודים הם כי לא היה בסיס להגשתה. כל מחיקה שאינה במסגרת של הסדר פשרה אינו מוסדר, ולכן יש לדבר על תקנה 154, ולא תקנה מאה.

ההסדר הנכון הוא תקנה 154

8.2 בעניין זה, מבקשת הנתבעת להפנות את בית המשפט הנכבד לתא 15-10-550044 לואיס דגן נ' רם שפיר (החלטה מיום 03.05.2018) בו פסק כב' השופט כבוב כי הליך של הפסקת תביעה לפי תקנה 100 אינו קיים, ויש למחוק את התובענה לפי תקנה 154, ומקבל (בפועל) עקב הסכמת הצדדים באותו המקרה) את השיטה כי אין לאפשר מחיקה לפי תקנה 100.

8.3 בעניין ת"א 15-06-31978 סוקי נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח' (04.12.2016) פסק בית המשפט כי בחירתו של תובע לתבוע על סך גבוה במיוחד מצדיק משאבים מהותיים מצד הנתבע להתגוננות בפני תביעה זו: "במצב זה, עומד לו לתובע לרועץ סכום התביעה הגבוה, סכום אשר נוכח הסיכון שהציב בפני הנתבעים גם חייב השקעת משאבים מתאימה. השקעת משאבים אשר באה לכדי ביטוי בבקשות המקדמיות הרבות שנדונו".

8.4 כלומר, ההליך הנכון הוא של הפסקת תובענה ולא של מחיקתה, ובמצב כזה על בית המשפט לדון בתנאים להפסקת התובענה. אכן, התובע אדון התביעה ויכול לסיימה בכל עת. במקרה זה, בהתחשב בכך שמדובר בגוף ציבורי הרי שאותו גוף קיבל כבר את ההחלטה לסיום התובענה, ולכן מרגע שקיבל החלטה זו יש לדון בנושאים הבאים: (1) מהו גובה ההוצאות שישולמו לנתבעת; (2) מהי ההתנצלות שיפרסמו התובעים על הגשת תביעת הסרק.

הוצאות ריאליות: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך.

(דברים יט, יט)

9 כבר כאן, הנתבעת מבהירה כי גובה ההוצאות הראוי הוא 969,738 ש"ח. סכום זה נועד להרתיע תובעי סרק מלהתיש נתבעים, להכפישם, להשתמש בהליך המשפטי כדי להשתיק ביקורות, ולאחר מכן לומר "מתנצל" ולמשוך התביעה. הנתבעת תפרוש כאן את התשתית המשפטית שמאפשרת זאת.

9.1 בעניין גובה ההוצאות, הרי שבשלב הראשון צריך להיות ברור כי מדובר לפחות על הוצאות ריאליות. בעניין לואיס דגן פסק בית המשפט כי: "על בעל דין המבקש כי יושבו לידי הוצאות משפט להוכיח ראשית כי ההוצאות הנתענות אכן הוצאו על ידו בפועל, היינו כי מדובר בהוצאות ריאליות (בג"ץ 891/05 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' הרשות המוסכמת למתן רשיונות יבוא-משרד התעשייה והמסחר, פסקה 25) (30.6.2005) (להלן: עניין תנובה)). אולם אין להסתפק בבחינת ההוצאות הריאליות, אף ככל

שאלו הוכחו על בית המשפט "לבחון את שיעור ההוצאות הנטען ולבדוק אם מדובר בהוצאות סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך בהתחשב בכלל נסיבות העניין" (עניין תנובה, פסקה 19 [ההדגשות שלי, ח.כ.]). ... בבחינת סבירותן של הוצאות המשפט הריאליות מתחשב בית המשפט במספר גורמים, ביניהם: התנהגות הצדדים להליך ובכלל זה דרך ניהול ההליך; הסעד המבוקש/ סכום התביעה; מורכבות התיק והזמן שהושקע בהכנתו וכן חשיבות העניין עבור בעלי הדין, כאשר כפי שנקבע בעניין תנובה, ככל שמדובר בעניין שחשיבותו האובייקטיבית עבור בעל הדין היא עליונה יותר, כך טבעי הוא כי יבקש להשקיע יותר משאבים בהתדיינות והשקעה זו תהא סבירה יותר (ראו עניין תנובה, פסקה 24)". אולם, הבה נבין את החוק הרצוי והחוק המצוי בפסיקת הוצאות.

9.2 בעניין ער 2247/09 רוזנהיים ואח' נ' RINANCIAL ASG (ניתן ביום 02.03.2010) פסק בית המשפט הוצאות של 120,000 ש"ח בגין הפסקת תובענה של לשון הרע על סכום אסטרונומי, אך בשלב מוקדם בהרבה מתובענה זו. בערעור, הבהיר בית המשפט כי אין להשלים עם מצב שנתבע שהופסקה תובענה כנגדו מצוי בחסרון כיס, ולדבריו "הרשם התעלם לחלוטין מגובה סכום התביעה, מכך כי הוגש כתב הגנה בתיק, דבר שהצריך הכנה מרובה שאינה מתבטאת רק בניסוחו של כתב ההגנה".

דוקטרינת ANTI-SLAPP והחוק בקליפורניה

10 שלל מדינות בארצות הברית (אך לא רק) חוקקו חקיקה שמטרתה למגר תביעות השתקה. לכל אחת ממדינות אלו חוקים שונים, החל מסכומי מינימום לפסיקה לטובת נתבע שהושתק ועד התחייבות לפסיקת הוצאות ריאליות. הקוד האזרחי של קליפורניה (סעיף 425.16) מאפשר החזר הוצאות שהוצאו בפועל להדיפת תביעת ההשתקה. הוראות אלו חוזרות בנוסח כזה או אחר בשלל מדינות אחרות.

10.1 רוב חקיקות מניעת ה-SLAPP הקלאסיות מדברות על הוצאות הנתבע בבקשה לסילוק על הסף; אולם, בישראל טרם נקלטה הלכה מחייבת המאפשרת סילוק על הסף של תביעת השתקה (למעט תא 12-16-12216 בוגבו ישראל נ' רבקה שמש, 08.05.2018). לכן, היה על הנתבעת להתגונן בפני תביעה זו באפיק הקלאסי. את אימוץ הדין הקליפורני, המקנה הגנה נרחבת יותר והחזר הוצאות, יש לקחת תוך משקפת זו: לו היו בתי המשפט מאפשרים סילוק על הסף של תביעות השתקה, הרי שהנתבעת היתה זכאית אך להוצאותיה בסילוק התובענה.

10.2 במקרה זה, הרי שהוצאותיה של הנתבעת הן מלוא ההוצאות שהוציאה עד ליום בו סולקה התובענה.

10.3 בתי המשפט האמריקאים פסקו כי אף נתבע שתביעת השתקה כנגדו נמחקה ביוזמת התובע זכאי להוצאותיו הריאליות כאילו היה הדבר תביעת השתקה, מקום שטרם התבררה השאלה

האם מדובר בתביעת השתקה (2018) 29Cal.App.5th 286, 304) **Roe v. Halbig**, באמרו defendant may qualify as the 'prevailing party under the anti-SLAPP' : statute even where the SLAPP suit has been voluntarily dismissed prior to a "judicial ruling on the anti-SLAPP motion to strike

ההנחיה המחייבת של בית המשפט העליון בישראל היא הוצאות הרתעתיות

11 בעניין 2266/14 ילין נ' אם תרצו (15.07.2015) פסק בית המשפט העליון כי הוצאות צריכות לשמש כלי מרתיע כנגד תובעים המגישים תביעות השתקה: "בשולי הדברים, בית משפט זה מביע עמדתו כי ראוי לתביעה כגון דא שלא היתה מוגשת מלכתחילה, וראוי, **כהנחיה נורמטיבית לעתיד, כי בתי המשפט יתנו דעתם לנושא הוצאות בתביעות כגון דא**".

11.1 בית המשפט העליון קבע **הנחיה נורמטיבית לעתיד**. לא המלצה, לא רמיזה, אלא הנחיה נורמטיבית: יש לפסוק הוצאות להרתעה של תובעי השתקה.

11.2 בסע 5060-02-11 **אור סיטי נדלן נ' טבקמן**, 15.11.2015 פסק בית המשפט הוצאות משפט בסך של 250,000 ש"ח בגין הגשת תביעת לשון הרע לא מבוססת. בית המשפט פסק כי "הוכח כי התביעה הוגשה אך ורק על מנת להרתיע את הנתבעים, אשר הגישו תביעה כספית בגין זכויותיהם כעובדים, ימים מספר קודם לכן. התביעה הוגשה על סכום של 2,550,000 ש, וזאת ללא צידוק ובהיעדר כל ביסוס ראיתי מינימאלי. הדבר מצביע על כך שהתובעות החליטו לעשות שימוש בהליכים המשפטיים ככלי ניגוח טקטי בתובעים. בית דין זה סבור, כי יש להוקיע את התופעה ולשרש אותה ממחוזותינו ואין דרך יעילה לעשות כן זולת פסיקת הוצאות ראויות".

11.3 בעניין תא 9151-09-14 **סופרגז נ' אברהם** (28.10.2018) פסק בית משפט השלום הוצאות של 46,800 ש"ח (כמחצית מסכום כתב התביעה המתוקן) כנגד תובע שהגיש תביעת השתקה, מוצהרת. ולדברי כב' השופטת לוי: "בפסיקתי זו לקחתי בחשבון את התנהלות התובעת למן הגשת התביעה המקורית בסכום של 1 מיליון ש ולנוכח הודאתה שלה בסעיף 81 לכתב התביעה המתוקן כי מטרת התביעה בין הייתר היא "לייצר התראה מסויימת במאצעות המערכת המשפטית אשר תביא את מסע הצלב הזה לכדי סיום" – ולהבנתי – תביעה שהוגשה מלכתחילה כתביעת השתקה תוך ניצול האמצעים המשפטיים והפיננסים העומדים לרשות התובעת וניצול המערכת המשפטית לצורך בקשתה להשתקת הנתבע כאמור".

המחיר האמיתי של תביעות השתקה

12 המחיר של תביעות השתקה אינו רק בהוצאות המשפט שהוציאה הנתבעת; כפי שהובהר בתשובה זו, **המחיר שהנתבעת משלמת מעצם התביעה הוא פגיעה במעמדה הציבורי, הוא**

פגיעה בחופש העיתונות, הוא פגיעה בעיסוקה. הוצאות לא נועדו לכפר רק על כספים שהוצאו מכיסה, אלא לתקן את הנזק שנגרם. ונזכיר: הוצאות משפט אינן רק שכר טרחת עורך דין, אלא מדובר על שני ראשי פיצוי נפרדים.

13 הנתבעת, שתביעה של מיליון שקלים רחפה מעליה ומעל ילדיה הקטים, סבלה מחרדות כלכליות, מחוסר שינה, מדאגות ומחשש כמו כל אדם שתביעה של מיליון ש"ח עומדת מעליו: אבדן של כל עתידו: לשעבד את עתידו לצורך חוב להחזרת סכום פסק הדין. הנזק שנגרם מחשש זה הוא לא רק הנזק הנפשי הזמני, אלא שינוי של כל אורחות החיים שלו. נזק זה לא יתוקן אלא באמצעות פיצוי ראוי שירתיע, הן כיום והן להבא, את התובעים ואת שיבואו אחריהם.

14 **לא רק לנתבעת היה ברור כי מדובר בתביעת השתקה, אלא אף לעצומה של עשרות בכירים וכן לכל עורכי הדין עמם דיברה הנתבעת.** מדובר בפער כוחות בלתי נסבל בו מצד אחד עומדת רשות נטולת הגבלה תקציבית שאף ממנה שופטים בישראל ומנגד עומדת עיתונאית ללא מורא, אך גם נטולת ממון. ברור לכולם כי תביעה זו לא נועדה לפיצוי, אלא להרתעה. פער זה, שנועד להפעיל לחץ על הנתבעת לסיים את ההליכים לא עלה רק בשלב טרום הגשת התביעה, אלא גם לאורך כל ההליך: הן בהליכים המקדמיים, והן בישיבות קדם המשפט כאשר בית המשפט עצמו הבהיר שבגלל הבדלי הכוחות ראוי כי התובעים ישאו בהוצאות הגישור והן בשלב הגישור, כאשר, מבלי להכנס לשנאמר בישיבה, היה ברור כי פערי הכוחות והיכולת של התובעים להתיש את הנתבעת הם התמריץ היחיד שלה להתפשר. ולראיה: לאחר סיום הגישור, עלו התובעים על עץ נוסף ותיקנו את התביעה כדי להרחיב היריעה. אין סיבה שהתובעים, שהוצאותיהם משולמות מהקופה הציבורית, לא יפתחו את כיסם ויתקנו את הנזק שגרמו במצב כזה. הנתבעת לא אמורה לסבסד את גחמותיהם של נבחרים ציבור שמעוניינים לחסל ביקורת עניינית.

הטלת אחריות אישית לנושא משרה

15 אם ניתן לסיים תשובה זו בדבר אחד, היא הבקשה להטיל את ההוצאות בצורה אישית על נושא המשרה בתאגיד. כדברי ראש הלשכה הנוכחי, עו"ד אבי חימי, התובענה הזו הגיעה אליו בירושה. היא הגיעה בירושה עקב גחמה של אדם אחד שניהל תביעה זו כדי להשתיק עיתונאית. זו לא היתה דרכה של לשכת עורכי הדין בעבר, וזו לא צריכה להיות דרכה בעתיד.

16 כיוון שהוצאות התביעה שולמו במלואן מהקופה הציבורית, הרי מן הראוי כי הוצאות ההגנה ישולמו, לפחות בחלקן, על ידי התובע.

מילה לסיום

- 17 לנתבעת הוסבר על ידי בא כוחה שאינה יכולה לסרב לבקשה למחוק תביעה. לו היתה יכולה לסרב היתה מעדיפה לעשות כן. בדיוק כפי שסירבה להצעת הפשרה שעמדה בהליך הגישור. הנתבעת מאמינה בלב שלם כי לו התובענה היתה מתנהלת היא היתה נדחית. עשרות עדים היו נשמעים, האמת היתה יוצאת לאור, והתובעים היו יוצאים תוך שהם מבינים כי השתקה אינה הדרך הראויה. הבקשה שהוגשה היא במידת מאוחר מדי, מעט מדי, ויש להצר על כך.
- 18 בית המשפט יתבקש להפסיק התובענה לפי תקנה 154, לחייב התובעים בהוצאות בגובה 969,738 ש"ח, כאשר לפחות מחצית מהוצאות אלו ישולמו אישית על ידי התובע.

היום, 22.08.2019

יהונתן קלינגר, עו"ד,

ב"כ הנתבעת